

Handläggare
Christer Edvardsson
Telefon: 08 508 289 77

Till
Miljö- och hälsoskyddsnämnden
2017-06-13 p 26

Remiss av Naturvårdsverkets förslag till genomförande i Sverige av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2193 av den 25 november 2015 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar

Remiss från kommunstyrelsen med dnr 110-940/2017 av remiss från Naturvårdsverket.

Förvaltningens förslag till beslut

1. överlämna miljöförvaltningens tjänsteutlåtande som eget yttrande i ärendet
2. justera beslutet omedelbart.

Gunnar Söderholm
Förvaltningschef

Gustaf Landahl
Avdelningschef

Sammanfattning

Naturvårdsverket förslag består av en ny förordning om medelstora förbränningsanläggningar (FMF), ett regelverk som syftar till att se till att Sverige genomför alla bestämmelser som krävs enligt Europaparlamentets och Rådets direktiv (EU) 2015/2193 av den 25 november 2015 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar (MCPD). Förordningen i sin helhet finns i bilaga 1. Medlemsstaterna är skyldiga att senast den 19 december 2017 ha infört lagstiftning för att följa direktivet.

Direktivets syfte är att begränsa luftutsläppen av svaveldioxid (SO₂), kväveoxider (NO_x) samt stoft från medelstora förbränningsanläggningar (1 – 50 MW). Direktivet fastställer också regler för övervakning av utsläpp av kolmonoxid (CO).

Förordningen föreslås träda i kraft den 19 december 2017 och föreslagna utsläppsbegränsningar för nya anläggningar ska träda i kraft den 20 december 2018. För befintliga anläggningar inträder krav på registrering, beroende på anläggningens storlek, antingen den 1 januari 2024 eller 1 januari 2029. Utsläppsbegränsningar för anläggningarna gäller på motsvarande sätt från 1 januari 2025 respektive 2030.

Naturvårdsverket har i sitt förslag, se sammanfattning i bilaga 2, valt en skarpare implementering än direktivets minimikrav.

Förvaltningens synpunkter

Miljöförvaltningen konstaterar inledningsvis att eftersom förordningsförslaget syftar till att införa ett EU-direktiv i nationell rätt är huvuddelen av bestämmelserna redan fastlagda. Vad som återstår är dels tillämpning av eventuella lättnader som direktivet medger och dels hur man nationellt ska lösa krav på registrering av anläggningar, rapportering etc.

Enligt förvaltningens uppfattning är den avvägning som Naturvårdsverket gjort avseende undantag från/förlängda tidsfrister för ikraftträdande rimlig. Miljöförvaltningen anser dock att det finns skäl att kommentera några delar av förslaget.

Direktivets *tillämpningsområde* innebär att ett stort spann av befintliga anläggningar omfattas, alltifrån tidigare tillståndsprövade via sådana som anmälts till mycket små anläggningar för vilka det inte funnits något krav på anmälan/tillstånd. I bilaga 3 redovisas de anläggningar i Stockholm som fanns registrerade hösten 2016. Enligt förvaltningens bedömning tillkommer till detta ett antal befintliga reservkraftanläggningar. Reservkraftaggregat större än 1 MW bedöms, förutom vid serverhallar, kunna vara aktuellt även för större kontor, mindre vårdinrättningar än de sjukhus som finns i bilagan etc.

Naturvårdsverkets förslag är att alla anläggningar – oavsett om de tidigare anmälts eller tillståndsprövats – ska omfattas av registreringsplikt. Miljöförvaltningen delar verkets bedömning att en registrering för samtliga anläggningar är det enklaste sättet att säkerställa att de uppgifter som enligt direktivets bilaga 1 ska tillhandahållas kan samlas in.

Naturvårdsverkets förslag avseende *informationsförsörjningen* är att verket ska utveckla och tillhandahålla en nationell e-tjänst och en nationell databas för lagring av uppgifter. Den föreslagna lösningen förväntas bl.a. förenkla för företag, öka allmänhetens insyn, avlasta operativa tillsynsmyndigheter samt förbättra kvaliteten i rapportering till regeringen och EU. Respektive tillsynsmyndighet, kommun eller länsstyrelse, förutsätts arbeta i det egna verksamhetsstödssystemet som ska vara integrerat med den nationella databasen. Ansvaret för denna integration ska ligga på respektive registerhållande myndighet.

Miljöförvaltningen konstaterar i denna del att väldigt många aktörer, såväl företag som tillsynsmyndigheter, kommer att beröras av det föreslagna informationssystemet. Av detta skäl är det av utomordentligt stor vikt att systemet är lätthanterligt och funktionellt för samtliga användare. Särskilt måste i detta sammanhang funktionell integration med tillsynsmyndigheternas verksamhetssystem ges högsta prioritet.

Undantag från bestämmelserna medges för *anläggningar med korta drifttider* enligt förordningens föreslagna 30 – 31 §§. Förvaltningen konstaterar att en stor andel av de anläggningar i Stockholm som kommer att omfattas av FMF, är spetslastpannor i fjärrvärmenätet eller reservkraftanläggningar med korta eller mycket korta drifttider. Det föreslagna undantaget från angivna begränsningsvärden – och därmed även från kravet att mäta – bedöms miljömässigt korrekt.

Förvaltningen menar dock att de aktuella paragrafernas lydelse blivit lite otydlig eftersom det, till skillnad från i direktivtexten, inte tydligt framgår att man talar om 500 timmar årlig drift.

Förordningens föreslagna 30 § lyder:

30 § En 2018-anläggning som är i drift under högst 500 drifttimmar som ett rullande femårigt medelvärde omfattas inte av begränsningsvärdena i 22-24 §§.

När sådana anläggningar förbränner fasta bränslen ska istället ett begränsningsvärde för stoft på 200 milligram per kubikmeter normal torr gas gälla.

Lydelsen av första stycket i direktivets artikel 6.3 är:

1. Medlemsstaterna får undanta befintliga medelstora för-

bränningsanläggningar som är i drift högst 500 drifttimmar per år, räknat som ett glidande medelvärde under en femårsperiod, från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp som anges i tabellerna 1, 2 och 3 i del 1 i bilaga II.

Förvaltningen föreslår att man använder direktivets formulering istället.

Förvaltningen noterar även att förslaget till 39 § FMF gällande mätning av CO skiljer sig från direktivets reglering i Bilaga III Del 1. I direktivet regleras tidsintervallet för när mätningar ska göras i punkten 1 och 2 (som genomförs genom 35-38 §§ FMF). I punkten 3 regleras vilka ämnen som ska mätas. Enligt direktivet gäller alltså intervallen som anges i punkten 1 och 2 både för förorenande ämnen för vilka ett gränsvärde för utsläpp fastställs i detta direktiv för den berörda anläggningen *och* för CO från alla anläggningar. I 39 § FMF föreslås ett särskilt intervall för mätning av CO, på ett alternativt tre år. Miljöförvaltningen anser att direktivets reglering är tydligare eftersom det reglerar tidsintervall för sig och ämnen som ska mätas för sig. Förvaltningen är osäker på om detta är ett misstag från Naturvårdsverkets sida men konstaterar att detta innebär en skärpning av kravet på mätning av CO, jämfört med direktivet. Förvaltningen är överlag tveksam till nyttan av att starta en anläggning som inte omfattas av begränsningsvärdena för SO₂, NO_x eller stoft enbart för att mäta CO och anser att det i vart fall inte bör göras oftare än vad som följer av direktivet.

För tillsynsmyndighetens arbete innebär förslaget till ny förordning bl.a. krav på att fatta beslut om registrering inom en månad efter att man underrättats om att sådan lämnats in. Registreringen är dock en engångshändelse om inte verksamheten ändras. Vidare åligger det myndigheten att på vanligt sätt kontrollera att de begränsningsvärden som införs efterlevs i enlighet med bestämmelserna.

Mot bakgrund av förhållandena i Stockholm bedöms primärt kravet på registrering av nya, i sammanhanget små, anläggningar t.ex. reservkraftaggregat generera mest arbete – inte minst informationsinsatser.

Slut

Bilagor:

1. Författningsförslag Förordning om medelstora förbränningsanläggningar
2. Sammanfattning av Naturvårdsverkets rapport 6765

3. Anläggningar inom Stockholms stad